

állásainkat. Sok emberünk elesett már. Tüzérségünk sem tudta egészen elhallgattatni az ellenség ágyúit.

Mikor Gyurka ezt megtudta, kiugrott a fedezékből és hasoncsúszva közeledett az erdő széléhez. Kezében kicsi nemzeti-színű zászlót tartott. Egy magas fenyőfához ért, átnyalábolta és felmászott a fa tetejére. Onnan a zászlajával jelezte, hogy merre vannak az ellenség ágyúi.

A mi tűzéreink megértették a jelzést. Odacéloztak s elhallgattatták az orosz ágyúkat.

Az ellenség megszeppent. Mozgolódni kezdett. De mindig több és több golyó súvított Gyurka felé, aki lassan csúszott le a fa derekáig.

Ott aztán egy golyó furódott a mellébe. Lezuhant a földre...

Az oroszok elhagyták állásaikat és visszahúzódtak. Győztünk.

En kimásztam a fedezékből s Gyurkához kúsztam. A kis nemzetiszínű zászló ott volt a mellén... Felnyitotta a szemét... Mikor meglátott, azt suttogta:

— Ne eresszék Magyarország határára az ellenséget!... Ezt a kis nemzetiszínű zászlót pedig tűzzék a síromra...

Behunyta a szemét és meghalt.

Gyurkát, ezt a vitéz és hűséges kis honvédet eltemettük az erdő szélére, az árnyas fák alá. Azt a kis magyar zászlót a sírjára tűztük... A másik kérését is teljesítettük. Nem eresztettük az ellenséget Magyarország határára.

És most mégis idegenek vannak abban a kis faluban, amelyet Gyurka annyira szeretett, féltett...

b) Az olvasmány által keltett élmény megbeszélése.

Kapcsolás: Mit mondott el édesapátok? (A tanulók által említett hőstettek rövid megbeszélése.)

c) Az olvasmány gondolatcsoportonkénti olvasása és megbeszélése.

d) Az olvasmány tartalmának összefüggő elmondatása.

III. Összefoglalás. (Utalás a mai háborúra. Ma is sok vitéz és hős honvéd harcol a hazáért messze idegenben, orosz földön.)

DAL A HAZÁRÓL.

Szeresd honfi, szeresd leány hazádat,
Mint az édes, mint a szülő anyádat.
Koporsódig hűséges légy iránta,
Hűséges légy örömébe, bujába.

Fejed felett ez a kék ég ragyogott,
Mikor anyád a bölcsőben ringatott.
Ez a nap süt, ez a csillag sugára,
Porladozó őseidnek sírjára.

Ez a föld ad mindennapi kenyeret,
Hideg ellen, vihar ellen fedelet,
Kikeletkor pacsirtaszót, virágot,
Erdő-mező ismerősöd, barátod.

Mehetsz, mehetsz, vándorolhatsz bárhova:
Egész világ idegen lesz, mostoha.
Halni visszahoz a honvágy, a bánat —
Szeresd, szeresd, soh'se hagyd el hazádat!

(Petőfi Sándor.)

1942. február 2. hete.

Olvasmánytárgyalás.

IV. OSZTÁLY.

A tanítás anyaga: Az egri hősök.

Nevelési cél: A hősök, nagyok tisztelete.

I. Előkészítés. a) Ráhangolás. Bizonyosan mindnyájan tudjátok, hogy nagy háború dúl körülöttünk. Mintha az egész világ lángokban állana s benne sziget csak ez a mi kis országunk lenne. Nem is tudunk érte hálát adni a jó Istennek, hogy ha már nem is vonhatjuk ki magunkat a háború és annak velejárója, a nehéz élet alól, legalább megkíméli most a háború vihara édes hazánkat.

Bizony, nem volt ez mindig így. A költő is azt mondja: Megbűnhötte már e nép a multat s jövődőt! Bizony, igaza van, megbűnhödtük már nemcsak a multat, de a jövődőt is, annyit szenvedtünk az elmúlt századok alatt. Amikor reánk tört a pogány török és másfélszázadig ült országunkban, pusztított mindent, ezrével rabolta el magyar testvéreinket s hurcolta magával rabságba, embervásárra... Abban az időben bizony fordítva volt a dolog, itt dúlt a harc a mi édes hazánk földjén, s mások nézték, hogy mi történik mivelünk, szegény magyarokkal. Akkor bizony mi védelmeztük nemcsak szegény hazánkat, hanem saját testünkkel védelmeztük az egész keresztény Európát is, azt a földrészt, amelyen hazánk van. Mert ha rajtunk is keresztül mehetett volna a török, feldúlta volna azokat az országokat is éppen úgy, mint Magyarországot.

Az a százötven esztendő tele volt harccal, vérrel, könnyel, magyar szenvedéssel. Igaz, akkor is voltak magyar hősök, akárcsak ma, de a hősök sem tudták megmenteni szegény hazánkat a rettenetes török pusztítás elől.

Azoknak a hősöknek nevével van tele történelmünk s mindegyik nevét aranybetűkkel írták bele történelmünkbe.

b) Áthajlás. Lapozzuk fel most mi is a történelem könyvét s olvassunk egy ilyen hős, vitéz magyar várról, annak védőiről, Egerről s az egri hősökről.

II. Tárgyalás. a) Az olvasmány bemutatása.